

Від кашлю до одужання

10 історій,
що надихають

Історії успіху роботи НУО в підтримці людей
на шляху до одужання від туберкульозу

Альянс
громадського здоров'я

ШЛЯХ «ВІД КАШЛЮ — ДО ОДУЖАННЯ»

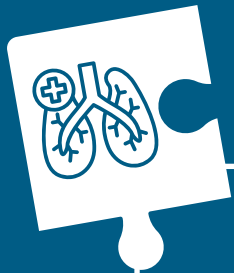
Хтось взагалі не пов'язує ці слова з туберкульозом, для когось це просто перелік етапів від виявлення симптомів туберкульозу в людини до її одужання. Але насправді кожен із цих етапів — це калейдоскоп доль і життєвих ситуацій, а також — проявів **небайдужості** й **професійності** спеціалістів, які допомагають тим, хто сам не може впоратися зі складними життєвими обставинами.

До вашої уваги — ілюстрації того, як **проходять кожен з етапів** на цьому шляху люди та яку допомогу вони отримують від неурядових організацій і від інших надавачів соціальних послуг.

Ці ілюстративні історії показують **важливість їхньої роботи**, адже саме завдяки такій допомозі багато людей змогли зробити крок до наступного етапу й отримати шанс на одужання.

Історія 1 Рівненська обл.

ВИЯВЛЕННЯ ЛЮДИНИ З СИМПТОМАМИ ТБ

Анатолій з села Миколаївка Донецької області разом із родиною змушений був виїхати евакуаційним потягом на територію Рівненської області, де вони оселились в одному з організованих для внутрішньо переміщених осіб місць для проживання. Емоційний стан чоловіка призвів до того, що він не зважав на тривале підвищення температури та загальну слабкість. Проте на це звернула увагу соціальна працівниця організації Олена, яка проводить скринінг на ТБ у місцях скупченого проживання ВПО. Результати скринінгу були однозначними: треба звернутись до лікаря, аби пройти обстеження.

ОБСТЕЖЕННЯ ТА ПОСТАНОВКА ДІАГНОЗУ

Соціальна працівниця Олена супроводжувала Анатолія в ході проходження діагностики. В результаті його діагноз підтвердився. Соціальні працівники організації наполягли також на скринінгу, а потім і на обстеженні дружини Анатолія, за результатом якого в неї також було підтверджено наявність захворювання. Так, зусиллями НУО було виявлено одразу кілька людей, які потребували лікування.

ПРОХОДЖЕННЯ ПОВНОГО КУРСУ ЛІКУВАННЯ

Подружжя пройшло лікування повністю, діти також пройшли курс профілактичного лікування. Тепер є можливість налагоджувати своє життя — на це є сили та мотивація!

*Рівненський обласний
благодійний фонд*
"Наше Майбутнє"

Історія 2

м. Харків

ВІЯВЛЕННЯ ЛЮДИНИ З СИМПТОМАМИ ТБ

Приїхавши на свій маршрут, соціальна працівниця Наталія побачила в натовпі чоловіка середнього віку, який спирався на палицю та сильно кашляв, його дуже калатало. Не гаючи часу Наталія підійшла до нього. Цього чоловіка звали Сергієм. Він мав дуже поганий та нездоровий вигляд, але на контакт пішов легко — залюбки погодився пройти скринінг-анкетування на раннє виявлення туберкульозу. Коли Сергій відповів на всі запитання, стало зрозуміло, що йому терміново потрібне медичне обстеження. Сергій розповів, що він із Куп'янська Харківської області, потрапив до Харкова, але через відсутність житла живе в парку на трубах опалення. У центр ночівлі його не приймають без обстеження, а самотійно він пройти необхідний огляд не може, тому що не має документів. Пересувається, спираючись на палицю, оскільки в нього порване взуття і через обмороження почалось загноєння ніг, тож йому важко ходити.

ОБСТЕЖЕННЯ ТА ПОСТАНОВКА ДІАГНОЗУ

Наталії (соціальній працівниці «Мережі 100 відсотків життя» м. Харків) дуже шкода було чоловіка, який опинився в такій скруті. Наступного ранку вона бігла до лікарні з чоботами її сина для Сергія. Вони зустрілись та пішли на обстеження: рентгенографія, аналіз мокротиння. Туберкульозу, на щастя, не виявилось. Сергій отримав рекомендації лікаря через три місяці пройти повторну рентгенографію. Він пообіцяв це зробити... Отримавши свій сертифікат на купівлю продуктів, він був дуже щасливим. Наталія підтримує з ним зв'язок. Нещодавно він подзвонив і поділився, як потрапив у великий магазин і купив те, що йому хотілось. Для нього це була справжня пригода! Завдяки партнерській організації в Сергія з'явився дах над головою, адже в нього вже була довідка про обстеження та відсутність туберкульозу.

За три місяці, на своє здивування, Наталія зустріла Сергія в лікарні — він прийшов на контроль, відповідно до рекомендацій лікаря, виконавши свою обіцянку!

100%LIFE

KHARKIV

#Шлях_до_одужання

Історія 3 м. Одеса

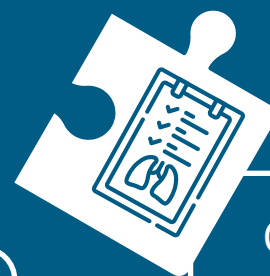

ВІЯВЛЕННЯ ЛЮДИНИ З СИМПТОМАМИ ТБ

«Я знаю, як це — залишитися сам на сам із хворобою. Бачила багато таких історій. Але ця — особлива, бо в її фіналі не лише перемога над туберкульозом, а й новий сенс життя для мого клієнта», — ділиться Ліна, соціальна працівниця БО ОБФ «Шлях до Дому», м. Одеса.

Андрій, 42-річний чоловік, потрапив до організації випадково — його привів знайомий, який вже отримував допомогу. Хрипкий кашель, втомлений вигляд, помітна втрата ваги. На всі запитання Андрій відмахувався: «Та то просто застуда, пройде», — хоча симптоми тривали вже кілька місяців.

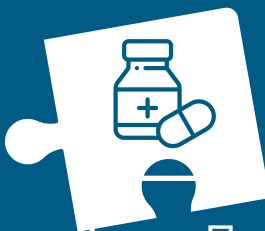
Ліна зрозуміла: діяти потрібно негайно. Завдяки довірі та уважній розмові, їй вдалося переконати Андрія пройти флюорографію.

ОБСТЕЖЕННЯ ТА ПОСТАНОВКА ДІАГНОЗУ

Обстеження підтвердило найгірші підозри — туберкульоз із бактеріовиділенням. Для Андрія це стало шоком. «Чому я? Це ж хвороба безхатьків!» — розгублено сказав він. Але Ліна пояснила: ТБ — це не вирок і не стигма, він може вразити будь-кого, незалежно від способу життя. І головне — туберкульоз виліковний.

Андрія взяли на облік, і він почав курс лікування в протитуберкульозному диспансері. Соціальна працівниця супроводжувала його на кожному кроці: психологічна підтримка, вирішення побутових питань, допомога з продуктами та сертифікатами — все це давало сили не здаватися.

ПРОХОДЖЕННЯ ПОВНОГО КУРСУ ЛІКУВАННЯ

Перші тижні лікування були найважчими. Побічні ефекти від ліків, втома, сумніви — Андрій був на межі: «Може, кину все? Я не витримаю...» Але регулярна підтримка, прості розмови про життя й мрії допомогли вистояти.

Одного разу він зізнався: «Знаєш, після одужання хочу змінити роботу. Завжди мріяв допомагати іншим». Тоді Ліна зрозуміла: цей

шлях — не лише боротьба з хворобою, а й внутрішня трансформація.

Через шість місяців контрольні аналізи показали — туберкульоз подолано. Андрій завершив лікування й почав новий етап життя. Тепер він планує знайти нову роботу, більше часу проводити з родиною та цінувати кожен день.

Історія 4 м. Бахмут — м. Київ

Виявлення людини з симптомами ТБ

Ще з 2018 року на базі міського центру соціальних служб у м. Бахмуті МГО «Соціальні ініціативи з охорони праці та здоров'я» впроваджує проєкт «Тобі слід знати про туберкульоз». Навесні 2022 року до фахівців центру звернулась молода родина ВПО — мати та батько з трирічною дитиною. Вони переїхали з Маріуполя, тікаючи від війни, й потребували поновлення втраченого свідоцтва про народження дитини та гуманітарної допомоги. Під час консультування соціальний працівник запропонувала батькам пройти скринінгове опитування стосовно туберкульозу та обстежити дитину з допомогою проби Манту, яка виявилась позитивною. Після подальших обстежень дитині призначили профілактичне лікування латентної туберкульозної інфекції, а сім'ю взяли під супровід соціального працівника LHSI. Проте через ескалацію військових дій у Бахмуті жителі евакуювались хто куди зміг, багато хто, як і герої нашої розповіді, змушені були виїхати до м. Дніпро. У них ще були препарати для продовження лікування доньки, але наприкінці січня 2023 року вже закінчились. До кого звертатися за рецептом на ліки вони не знали, тому мати прийшла до хабу для переселенців. Тут вона зустріла соціальну фахівчиню Марину, яка здійснювала їх соціальний супровід у м. Бахмут. Радощам не було меж. Марина допомогла знайти лікаря для консультації та отримати ліки в Дніпрі для закінчення повного курсу ЛТБІ, дитина успішно завершила профілактичний курс.

На жаль, батькові було дуже складно знайти роботу, соціальна працівниця допомогла оформити виплати ВПО, наново стати на облік до сімейного лікаря, але мізерні соціальні виплати й життя в соціальному гуртожитку змусили сім'ю переїхати до Києва, де батькові запропонували роботу й де, на думку родини, кращий захист ППО. За порадою Марини, в столиці вони звернулися також до хабу, де надавалася гуманітарна допомога та інша підтримка для ВПО. На базі хабу консультувала соціальна працівниця LHSI Ірина, яка, дізнавшись, що жінка нещодавно перехворіла на застуду та вже понад місяць не може зупинити кашель, запропонувала їй пройти скринінг на мобільному флюорографі, який регулярно проводив виїзні обстеження в рамках співпраці між МГО «Соціальні ініціативи з охорони праці та здоров'я», КНП Київський фтизіопульмонологічний центр і Київський міський центр соціальних служб. Жінка погодилась.

Обстеження та постановка діагнозу

Стараннями Київського міського центру соціальних служб та фтизіопульмонологічного центру мати з батьком пройшли діагностичне обстеження на туберкульоз та отримали консультацію лікаря щодо дитини. Після обстеження цього разу виявили туберкульоз у матері. Вона отримала призначення від лікаря-фтизіатра й розпочала курс лікування.

Проходження повного курсу лікування

Соціальні працівники підтримали родину та допомагали батькові влаштувати дитину до садочка, що було складним завданням у м. Києві. Це було важливим для родини, адже батько мав продовжити ходити на роботу навіть під час лікування матері в стаціонарі протягом перших двох тижнів, адже родина жила в гуртожитку й не

було необхідних умов для ізоляції хворої з бактеріовиділенням в окремій кімнаті. Лікування матері пройшло успішно, й родина поки продовжує мешкати в м. Києві.

Так соціальні працівники LHSI з різних регіонів України посприяли збереженню здоров'я родини в рамках проєкту «Тобі слід знати про туберкульоз».

Історія 5 Херсонська обл.

Виявлення людини з симптомами ТБ

Життя Олега було непростим, а війна ще більше загострила його труднощі. З 2011 по 2017 рік він відбував покарання в місцях позбавлення волі. Після звільнення повернувся до батьків, щоб доглядати за ними, адже вони були лежачими. До війни чоловік жив у затишному селі Херсонської області на березі річки Інгулець.

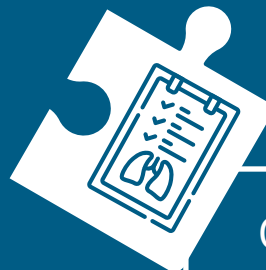
З початком повномасштабного вторгнення його життя докорінно змінилося. Весь період окупації він провів саме в Херсонській області, змушений переховуватися в підвалах і витримувати обстріли. Останніми роками чоловік не працював, а після деокупації залишився без житла, доходів і почав сильно пиячити. Постійні обстріли остаточно зруйнували його дім, а він опинився в ситуації, коли допомогти йому було нікому.

На сьогодні Олегу Леонідовичу 58 років. Він не має дітей, не отримує пенсії та покладається лише на підтримку небайдужих людей і волонтерів. На початку лютого 2025 року в нього знову підтвердили діагноз туберкульоз.

Рівненський обласний
благодійний фонд

"Наше Майбутнє"

Обстеження та постановка діагнозу

Олега Леонідовича госпіталізували у фтизіопульмонологічний центр для стаціонарного лікування лікарсько-стійкого туберкульозу та призначили півторарічний курс терапії.

ГО «Український Червоний Хрест Херсонської області» взяло його на супровід і забезпечило медико-психосоціальну підтримку в рамках спільного проєкту з Альянсом Громадського здоров'я «Час зупинити туберкульоз», що фінансується Глобальним фондом.

Олег Леонідович звернувся до соціального працівника по допомогу в отриманні підгузків для дорослих та засобів гігієни. Підгузки він отримав одразу, а також було заплановано забезпечувати його ними на весь період лікування. Найближчим часом також буде виданий гігієнічний набір чоловіку.

Історія 6

м. Одеса

ВІЯВЛЕННЯ ЛЮДИНИ З СИМПТОМАМИ ТБ

Розповідає Світлана, соціальна працівниця БО ОБФ «Шлях до Дому», м. Одеса: «Інколи люди бояться звернутися по допомогу, бо думають, що вже запізно. Але ця історія доводить: шанс є завжди, і головне — не залишатися наодинці».

Марина, 38-річна жінка, давно знала про свій ВІЛ-статус і приймала терапію. Вона була звичною до свого стану здоров'я, але на якомусь етапі зауважила, що постійно відчуває втому, кашель не минає, а вага стрімко знижується.

Вона не поспішала до лікаря, сподіваючись, що це щось тимчасове. Але її подруга, яка вже мала досвід лікування туберкульозу, порадила звернутися до організації БО ОБФ «Шлях до Дому». Соціальна працівниця Світлана познайомилася з Мариною, коли та вже ледве знаходила сили на звичайні справи. «Це, мабуть, через ВІЛ», — тихо сказала вона. Світлана запевнила, що це може бути й туберкульоз, та запропонувала пройти обстеження.

ПРОХОДЖЕННЯ ПОВНОГО КУРСУ ЛІКУВАННЯ

Лікування виявилось непростим. Препарати викликали сильну втому і нудоту, Марині було важко дотримуватися графіка прийому ліків. У неї з'являлися думки про те, щоб кинути лікування.

Світлана відвідувала її, приносила продуктові набори, допомагала розібратися з побічними ефектами. Разом вони знайшли спосіб приймати ліки так, щоб Марині було легше. Крок за кроком жінка почала відчувати покращення.

Через пів року контрольні аналізи показали, що Марина вилікувалась! Вона не могла в це повірити і навіть плакала від радості.

Зараз Марина повертається до нормального життя, більше дбає про своє здоров'я і ділиться своїм досвідом із друзями. «Я не думала, що впораюсь, але підтримка зробила неможливе можливим», — сказала вона.

Ця історія — ще один доказ, що з туберкульозом можна боротися. І якщо поруч є підтримка, цей шлях проходити значно легше.

ОБСТЕЖЕННЯ ТА ПОСТАНОВКА ДІАГНОЗУ

Результати підтвердили побоювання соціальної працівниці Світлани (БО ОБФ «Шлях до Дому», м. Одеса) щодо Марини — в неї виявився туберкульоз. Для Марини це стало потрясінням. «Я і так маю ВІЛ, невже тепер і це?» — запитувала вона зі сльозами на очах.

Світлана знала, що поєднання ВІЛ і ТБ може ускладнювати лікування, але вони разом з Мариною обговорили всі кроки та визначили план дій, адже туберкульоз — це виліковно. Світлана допомогла Марині швидко оформити всі документи й розпочати лікування.

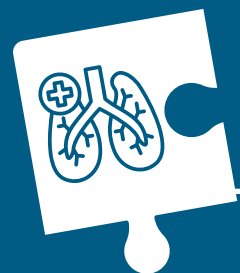
ОДЕСЬКИЙ БЛАГОДІЙНИЙ ФОНД
ШЛЯХ ДО ДОМУ

#Шлях_до_одужання

ОБСТЕЖЕННЯ ТА ПОСТАНОВКА ДІАГНОЗУ

ВИЯВЛЕННЯ ЛЮДИНИ З СИМПТОМАМИ ТБ

Іноді від нашої недбалості стосовно свого здоров'я нас рятують друзі. Так було в цій історії. Світлана належить до тієї категорії людей, які майже ніколи не відвідують лікарів. Тому, коли в неї з'явилися кашель і температура, вона, як завжди, вирішила лікуватися самостійно, не звертаючись до лікарів. Але температура та кашель тримались понад два тижні, з'явилася сильна втома та пітливість. Світлана розповіла про симптоми своїй близькій подрузі, яка також нещодавно довго хворіла та мала схожі зі Світланою ознаки. А подруга своєю чергою познайомила Світлану з соціальним працівником Оленою з БО «БФ «Ресурси життя», яка колись допомогла їй. Провівши скринінг-анкетування, Олена повідомила Світлані про необхідність медичного обстеження на туберкульоз.

Світлана не думала, що може хворіти саме на туберкульоз, але завдяки вмінню Олени (БО «БФ «Ресурси життя» м. Покров) мотивувати, погодилась. Адже Олена обіцяла супроводжувати Світлану в процесі обстежень. Етап постановки діагнозу виявився довгим.

Від благодійної організації на етапі обстеження Світлана отримала таку важливу допомогу:

- консультації соціального працівника;
- психологічна підтримка;
- соціальний супровід на всіх етапах обстеження;
- надання достовірної інформації з питань туберкульозу (профілактика, лікування, інфекційний контроль тощо).
- гуманітарна допомога;
- благодійна допомога.

ПРОХОДЖЕННЯ ПОВНОГО КУРСУ ЛІКУВАННЯ

Той день, коли Світлані повідомили про встановлений діагноз туберкульоз, вона й досі пам'ятає, адже її життя перевернулось за одну хвилину з ніг на голову. Підтвердилось те, в що вона не хотіла вірити. В результаті Світлана впала в сильну депресію та вже подумки поховала себе.

Соціальна працівниця Олена підтримувала жінку морально, розповідала їй про те, що туберкульоз — це не вирок, а виліковна хвороба, головне вчасно розпочати й дотримуватись призначеного режиму лікування та рекомендацій лікаря. Довірившись соціальному працівнику та лікарю-фтизіатру, Світлана розпочала лікування.

«Мені дуже пощастило, що подруга познайомила мене з соціальним працівником БО «БФ «Ресурси життя». Навіть подумати страшно, що б зі мною було, якби

я і надалі продовжувала самостійно лікувати «застуду» та не звернулася би вчасно до лікаря. Це могло коштувати мені життя. Так важливо, коли тебе є кому підтримати, проконсультувати, спрямувати й дати слушну пораду... Такою людиною для мене стала Олена, яка майже витягнула мене з того світу», — розповідає Світлана.

Жінка навіть подумати не могла, що колись захворіє на туберкульоз, а зараз уже розуміє, що ніхто ні від чого

не застрахований, головне вчасно обстежуватись, не боятися й не лінуватися звертатись до лікарів за допомогою, дотримуватись призначеного режиму лікування та не займатися самолікуванням, бо від цього залежить не тільки особисте здоров'я, а і здоров'я близьких людей.

БО «БФ «РЕСУРСИ ЖИТТЯ» м. Покров

Історія 8 Рівненська обл.

Виявлення людини з симптомами ТБ

Наступна історія про жінку на ім'я Катерина, яка через наближення лінії фронту переїхала з Харківської області до Рівненської, де жила в соціальному гуртожитку.

Катерина влаштувалася працювати двірником. Соцпрацівниця організації Олена прийшла в гуртожиток, де жила жінка, з метою проведення скринінгу, але Катерина абсолютно не сприйняла серйозно пропозицію пройти скринінг. Вона відмахувалася, запевняючи, що ніякого скринінгу їй не треба.

Та завдяки великому професійному досвіду, Олена змогла розговорити Катерину. З результатів скринінгу виявилось: в неї підвищена температура та пітливість уночі, що жінка пов'язувала з умовами праці на вулиці, адже вона там мерзла, тому вважала, що це щось неважливе. Соцпрацівниці довелось активно наполягати й мотивувати Катерину погодитися пройти обстеження, поки та, нарешті, здалася. Спрацював той аргумент, що їй будуть супроводжувати й це не забере багато часу.

ОБСТЕЖЕННЯ ТА ПОСТАНОВКА ДІАГНОЗУ

Катерина була геть розгублена — вона не мала ні часу, ні сил, аби обтоптувати пороги медичних закладів, щоб обстежуватись на туберкульоз. Тоді соціальна працівниця Олена заспокоїла її, сказавши, що є лікарі, з якими організація працює на постійній основі, й що вона її супроводить саме до такого лікаря, заздалегідь домовившись про прийом, тож це не забере багато часу. І жінка погодилась. Обіцянку соціальна працівниця виконала і навіть перевиконала: для Катерини наймали таксі, щоб її не обтяжувати. Катерині було зроблено весь спектр обстеження: рентген, аналіз мокротиння, і справді підтверджено діагноз туберкульоз.

ПРОХОДЖЕННЯ ПОВНОГО КУРСУ ЛІКУВАННЯ

Дізнавшись свій діагноз, Катерина була шокована, не могла повірити, що з нею може таке статися, розплакалась. Але соціальна працівниця Олена заспокоїла її, сказавши, що найгірше позаду, адже тепер відомий діагноз, а отже, зрозуміло, що потрібно робити, аби одужати. Крім того, в протитуберкульозному закладі є психолог, який допоміг Катерині опанувати негативні емоції та побачити позитивні перспективи в майбутньому.

Вона повністю пройшла курс лікування — спочатку в стаціонарі, а потім амбулаторно. В ході лікування також отримувала підтримку від НУО.

Жінка дуже дякувала Олені за те, що та наполягла на обстеженні й лікуванні. За чуйність і професіоналізм.

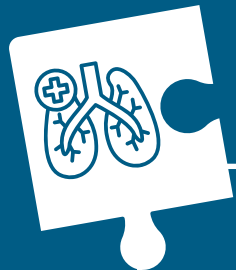

Рівненський обласний
благодійний фонд

"Наше Майбутнє"

#Шлях_до_одужання

Історія 9 м. Харків

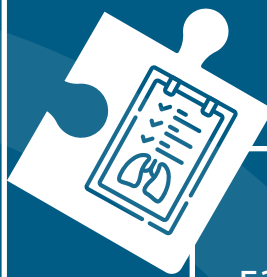
ВІЯВЛЕННЯ ЛЮДИНИ З СИМПТОМАМИ ТБ

Роман, 48 років, родом із Харкова. З початку війни 2014 року був серед добровольців, які боронили Україну. В 2021 році повернувся до Харкова, але на той час його дружина набрала стільки боргів, що навіть дім був під заставою. Він опинився на вулиці, живе в підвалі одного з розбитих прильотами будинків і приходив за гарячим харчуванням до організації «Деполь», яка допомагає людям у скруті. З посуду має тільки тарілку, щоб на вогнищі, коли є можливість, робити окріп і хоч трохи погріти руки та ковтнути гарячого.

Саме неподалік пункту годування «Деполь», біля Південного вокзалу, соціальна працівниця БО «Мережа 100 відсотків життя» м. Харків Єлизавета і познайомилася з Романом. Вона зустрілась поглядом із чоловіком, що ніяковів і соромився підійти до місця, де видавали їжу. Зазвичай так буває, коли людина вперше приходив за безплатним гарячим обідом. Єлизавета спробувала обережно підійти до нього та завести розмову, запитавши, чи може вона йому чимсь допомогти. Спочатку він соромився, але посмішка та добрі слова швидко розтопили лід. Роман за декілька секунд почав посміхатись і з вдячністю згодився прийняти допомогу. Дорогою до місця видачі гарячих обідів було проведено скринінгове анкетування, також Єлизавета розповіла про свою організацію. Скринінг-анкетування виявилось позитивним. Отже, була потреба в проведенні обстеження в медичному закладі.

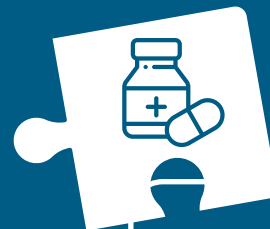
100%LIFE

KHARKIV

ОБСТЕЖЕННЯ ТА ПОСТАНОВКА ДІАГНОЗУ

За результатами проведеного обстеження, яке для Романа організувала соціальна працівниця Єлизавета, йому встановили діагноз — туберкульоз. Романа не потрібно було вмовляти почати лікування, він одразу погодився, щоб не бути джерелом розповсюдження цієї хвороби.

ПРОХОДЖЕННЯ ПОВНОГО КУРСУ ЛІКУВАННЯ

Нині Роман проходить лікування (спочатку стаціонарне, а зараз переважно амбулаторне). Він дуже відповідально до цього ставиться — час від часу телефонує та розповідає соціальним працівникам громадської організації, що йому допомогла, як проходить лікування. Мотиваційні сертифікати до магазину «Сільпо», отримані від «Мережі 100 відсотків життя» м. Харків, є для нього дуже потрібною допомогою.

Він вдячний організації за те, що її працівники тоді, коли ти сам на сам із проблемами, навіть такими про які й не знав, ще й підтримують у проходженні лікування. Партнерська організація також виручає Романа гарячими обідами й готова допомогти з одягом та іншими моментами, у разі їх виникнення.

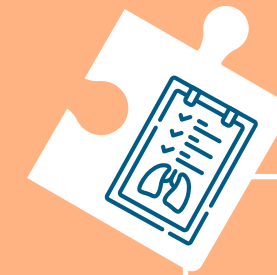
Виявлення людини з симптомами ТБ

Лариса переїхала з родичами з Донецької області до м. Вишневе, але облаштуватися на новому місці їй не вдавалося. На фоні цієї необлаштованості й відчуття постійного стресу жінка почала зловживати спиртними напоями, потім жебракувати, ночувати абиде.

Водночас Лариса шукала підтримки та звернулася до місцевої релігійної організації, при якій діють групи самопомогі для залежних. Учасників цих груп також частують під час зустрічей та періодично допомагають продуктами. Саме з цією організацією вже тривалий час співпрацює ВБО «Конвіктус». Тому, коли Лариса поскаржилася служителю церкви на погане самопочуття, він звернувся до соціальної працівниці «Конвіктусу» по допомогу.

Соціальна працівниця зустрілася з жінкою, вони поговорили, провели скринінг-анкетування на туберкульоз, результат якого виявився позитивним.

ОБСТЕЖЕННЯ ТА ПОСТАНОВКА ДІАГНОЗУ

Ларису супроводили до обласного протитуберкульозного диспансеру, де провели діагностику та в результаті діагностували туберкульоз. Вона залишилась у стаціонарі, щоб пройти лікування.

ПРОХОДЖЕННЯ ПОВНОГО КУРСУ ЛІКУВАННЯ

Виявити туберкульоз і почати лікування — це тільки частина процесу. Знадобилось чимало зусиль, аби Лариса пройшла весь курс лікування. Оскільки жінка мала схильність до зловживання алкоголем, вона почала розпивати спиртні напої прямо в лікарні, приводити туди товаришів по чарці, порушувати режим. Як результат, її виписали з лікарні через регулярні порушення режиму. Відповідно, вона покинула лікуватися.

І знову все пішло по колу — Світлана звернулася по допомогу до церкви, її служителі — до соціальних працівників «Конвіктусу». Аби не повторилась минула історія, було вирішено об'єднати зусилля церкви та громадської організації: працівники НУО, зі свого боку, мотивували, пояснювали, які переваги в лікуванні, як та чому треба дотримуватись режиму лікування, а вже представники релігійної громади шукали підходи, аби поставити її на

«правильний шлях», повернути в соціум. Поступово Лариса почала змінювати поведінку, вона переглянула свій світогляд, перестала вживати алкоголь, повернулася до лікування.

До неї в лікарню приходять як фахівчиня «Конвіктусу», так і представники релігійної організації, поєднуючи свою роботу. Зараз у Світлани іде процес одужання. Для успіху важливо шукати різні підходи й колаборації з зацікавленими сторонами.

